

Rozstrzelani przez armaty.

(Do ilustracji tytułowej).

Mimowoli przypominają się średniowieczne czasy i tortury, kiedy czyta się w dziennikach opisy tych

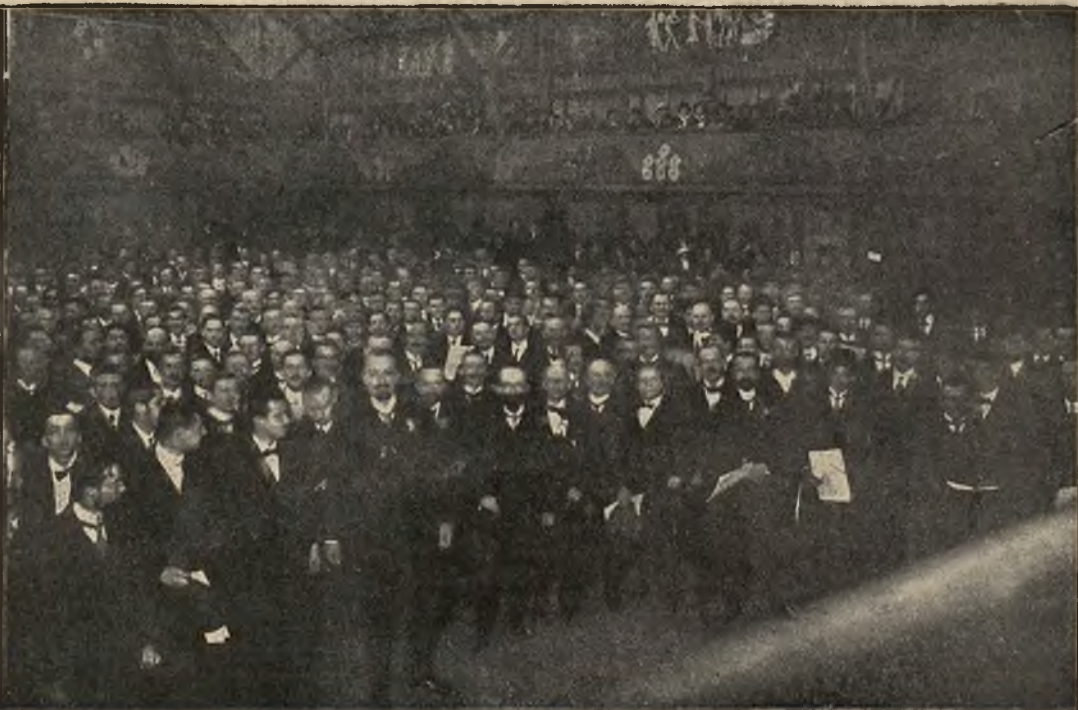
Przeciw rządowi okrutnego emira wzniecone zostało powstanie. Siły powstańców były jednak za słabe, to też ponieśli oni zupełną porażkę. Przywódców powstania schwytano, a emir skazał ich na okrutną śmierć, która urąga wszelkim poglądom nowoczesnej

muja upodobania muzyczne i artystyczne. W naturze naszej, obok rozlewnej szczerości, leży jakaś nuta wesoła, jakaś determinacja życiowa, która znajduje swój wyraz w ciętej piosence, skocznym krakowiaku, lub elegijnej dumce. Wśród sław światowych, które

(Fot. Waydowicz, Lwów).

Powitanie na dworcu lwowskim gości, przybyłych na zjazd.

Święto pieśni polskiej:

Generalna próba w Pałacu sportowym.

(Fot. M. Münz, Lwów).

okrucieństw, jakich widownią obecnie jest Afganistan. Kraj ten leży w Azji środkowej, obszarem dorównuje Austrii. Zamieszkały przez ludność fanatyków mahometańskich, rządony jest absolutnie przez samowładnego emira, Habiba Ullaha, który dzierży berło władzy od r. 1901.

Afganistan jest kluczem do Indyi. O wpływy w tym państwie współzawodniczą dwa potężne mocarstwa, Rosya i Anglia. Ta ostatnia robiła już kilkakrotnie próby zawładnięcia Afganistanem, zawsze jednak fanatyzm mieszkańców, nie znoszący obcych przybyszów, odnosił zwycięstwo.

W ostatnich tygodniach wybuchły w Afganistanie rozruchy na tle wewnętrznych stosunków.

etyki. Wszystkich skazanych postawiono przed armatami i rozstrzelano w tak okrutny sposób, rozrywając ich kulami armatnimi na kawałki.

Emir Habib Ullah przed laty już raz przypomniał się pamięci Europy podobnymi okrucieństwami. Widocznie emir afganistański doszedł do przekonania, że lepiej niż szubienice, spełniają rolę egzekucyjną nowoczesne armaty.

Święto pieśni polskiej.

Wśród wielu cech charakterystycznych, jakimi odznacza się nasz naród, niepoślednie miejsce zaj-

zbiierają zagranicą laury powodzenia, niepoślednie miejsce zajmują śpiewacy i śpiewaczki polskie. Nie tylko jednak kultura wrodzona nasza artystyczna przejawia się w zabłyaskującym talentem jednostkach. My wszyscy mamy pociąg do pieśni i mieliśmy go oddawna.

Historia naszego narodu przyznaje niepoślednie miejsce pieśni polskiej. Od najdawniejszych czasów dźwięczy ona w duszach naszych, bądź jako surma bojowa, bądź jako tęskne marzenie, bądź skarga serdeczna narodu całego, a także i poszczególnych ludzi. W najcięższych chwilach, jakie społeczeństwo nasze przeżywało, rodziły się nagle pieśni, które powtarzane z ust do ust, stawały się własnością

Święto pieśni polskiej: Grupa uczestników zjazdu Towarzystw śpiewackich we Lwowie.

(Fot. Trzemeski, Lwów).